

Začneme tedy...

Co? Nový školní rok! Potřebujeme vždy nový začátek. Začátek nového školního roku má oproti jiným začátkům hned několik výhod. Jednak je po prázdninách, během kterých jsme si mohli odpočinout, načerpat novou inspiraci, prožít něco nevšedního a tak trochu se odreagovat od toho, co bude naplňovat náš život v dalším čase.

Pokud nám tento start nevyjde, jak bychom si představovali, máme výhodu dvou dalších opravných startů. Brzy se dočkáme nového roku církevního (advent) a po adventu plném nesplněných předsevzetí je tady ještě třetí možnost: Nový rok kalendářní a astronomický – tentokrát 2011. Do třetice všeho dobrého!

Rozloučení

Dva roky u nás působil O. Václav Altrichter. Od 1. září má dekret pro farnost Kroměříž, kam se vrací asi po deseti letech. Chtěl bych mu především poděkovat za všechno, co pro naši farnost udělal. Především za neúnavnou službu zповědníka (bude nám chybět). Zároveň mu přeji, aby v nové farnosti našel co nejlepší podmínky pro svou službu. Prosím ho, aby se za nás dále modlil a pokud z mé strany zažil nebo na mě viděl něco nesprávného, aby mi odpustil.

Pastorační a ekonomická rada

V každé farnosti musí být ekonomická rada a má být pastorační rada. Ve farnosti Valašské Meziříčí i v Lešné je třeba

zvolit a jmenovat na další pětileté období nové rady. Volby proběhnou těsně po komunálních volbách. V příštím čísle Života farností bude zveřejněn seznam kandidátů a způsob volby. Prosím, abyste v nejbližším čase písemnou formou navrhli co největší počet vhodných kandidátů. Návrhy odevzdejte ve farní kanceláři nebo vhodte do schránky na faře. Můžete je poslat poštou Českou i elektronickou (vmfara@raz-dva.cz).

Varhany už hrají

Pro většinu z vás nadbytečná informace. Dobrou zprávou však je, že by měly být kompletně hotovy už do konce září. Mnoho lidí zajímá, jak jsme na tom finančně, co už bylo zapláceno a kolik ještě zbývá zaplatit. V příštím čísle Života farností budou zveřejněná přesná čísla. Už teď chci poděkovat všem dárcům minulým i budoucím. Věřím, že nám i naše město (MÚ) ještě pomůže. Už teď se dá říct, že máme výjimečné varhany (slova chvály varhaníka jedné sousední farnosti). Náš varhaník Bohumír Kratochvíl po mši svaté v neděli testuje nový nástroj. Někdo si povzdechne, že se nemůže v tichu modlit, jiný sedí a radostí ani nedýchá, když může svoji modlitbu inspirovat tak kvalitní varhanní hudbou. A já si říkám: „Není lehké být farářem farnosti, ve které to každý vidí a slyší jinak.“ Hlavně však, abychom se měli rádi a ty druhé považovali za lepší, než jsme sami (*Fil 2,3*).

pokračování na straně 7

Rok sv. křtu a katecheze o dějinách náboženství

Milí farníci, minulý školní rok jsme se jedenkrát za 14 dní scházeli na faře, kde jsme si přibližovali během vyhlášeného Roku kněží některá tajemství naší víry, především cesty poznání Boha na tomto světě, tajemství Nejsvětější Trojice, řád stvoření (andělé, vesmír, svět, neživá příroda, rostliny, zvířata, člověk), nástin dějin spásy a vykoupení, a to vše s kristologickým zaměřením. Po Roce kněží byl vyhlášen nový Rok sv. křtu. Možná je to také příležitost se zamyslet nad křesťanskou vírou jako nejdokonalejším náboženstvím i ve vztahu k ostatním náboženstvím a filozofickým systémům. Dokonalost naší víry není dána ani tak dokonalostí církevního systému jako vnější instituce a už vůbec ne dokonalostí jejich členů, protože jako lidé jsme omylní a nedokonalí. Ale křesťanské náboženství je nejdokonalejší díky Ježíši Kristu, který je Hlavou mystického těla Církve. On je dokonalost sama a chce, abychom se zdokonalovali a byli dokonalí, svatí. Aby náš život i přes naše slabosti

inklinoval k dokonalému životu a náš duchovní život rostl. Během prázdnin jsem požádal některé pravidelné návštěvníky předchozích biblických hodin a katechezí, jaké katecheze by přivítali v novém školním roce. Shodli se na kapitolách z dějin náboženství. Mohli bychom tedy stručně přemýšlet o dějinném vývoji náboženských představ lidského rodu. Od národů přírodních (přírodní primitivové jednotlivých světadílů), přes náboženství národů vyšší kultury (Ameriky, Číny, Japonska, Babylonie, Egypta, Indie, Persie, Helénů, Římanů, staré Evropy, Germánů, starých Slovanů, Islámu a Izraelitů) až po nadpřirozené náboženství křesťanské. Čistá víra v jednoho Boha a harmonie lidských vztahů i vztahu mezi Bohem a člověkem byla po prvotním hříchu narušena a degenerovala. Vznikala polyteistická náboženství nebo myšlenkové systémy a někdy se člověk nebo lidská společnost sama zbožšťovala. Rozdělení a degenerace čisté víry v jednoho Boha a jednotné harmo-

nie byla a je důsledkem hříchu. Ale i sjednocování, slučování a globalizace s vyloučením pravého Boha a pravých hodnot má také hříšné podhoubí a cíle. Na rozdělování nebo naopak slučování může nějaká zájmová skupina „vydělat“ i pod rouškou nějaké náboženské ideje, ale pak takové tendence nějakého náboženství, sekty nebo lidského společenství s maskou pseudoposvátnosti zůstávají příliš spojeny jen s tímto porušitelným světem a mohou sledovat jen pozemské cíle, které jsou spojené téměř vždy s ovládnutím druhých. My křesťané však věříme na Boží „globalizaci“, podle evangelních principů lásky a odpouštění, služby pro druhé. Věříme, že naše pravá vlast a plná realizace a naplnění naší existence bude v nebeském království. Věříme, že naše víra neztratí Božský rozměr, protože nás o tom ujišťuje sám Kristus, který je neustále přítomen v Církvi: „Má slova nikdy nepominou“, „Brány pekelné ji nepřemohou“. I když se o to stále snaží a budou snažit nejrůznějšími rafinovanými pokusy.

Konání katechezí z kapitol dějin náboženství i konkrétní téma bude vždy oznámeno v ohláškách a takto bychom se tedy scházeli dvakrát za měsíc buď ve středu nebo ve čtvrtek. Věřím, že opět vytvoříme pěkné společenství těch, kteří touží po utvrzení v naší víře. Křesťanství je náboženstvím vtěleného Boha a pod tímto zorným úhlem je třeba sledovat ostatní mimokřesťanská náboženství. Věřící katolík by měl alespoň rámcově znát ostatní náboženství, aby k nim dovedl zaujmout správný postoj a tím více si vážil svého vlastního náboženství.

P. Petr Klimeš

Slovo života

září 2010

„Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmdesátsedmkrát.“ (Mt 18,22)

Těmito slovy Ježíš odpověděl Petrovi, když se ho poté, co slyšel úžasné věci z jeho úst, zeptal: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát? Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmdesátsedmkrát.“

Petr se pravděpodobně pod vlivem Mistrova kázání rozhodl, že se ve své dobrotě a velkorysosti pustí tímto novým směrem a udělá něco výjimečného: dospěl tak k rozhodnutí odpouštět až sedmkrát. Ale Ježíš odpovědí „... sedmdesátsedmkrát“ říká, že máme odpouštět bez omezení. Je třeba odpouštět vždy.

„Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmdesátsedmkrát.“

Toto slovo připomíná biblický zpěv Lámecha, Adamova potomka: „Bude-li sedmeronásobně pomstěn Kain, tedy Lámech sedmdesátkrát a sedmkrát.“ Tak začíná záplava nenávisti ve vztazích mezi lidmi tohoto světa, která stoupá jako rozvodněná řeka.

Proti tomuto šíření zla staví Ježíš bezmezný, bezpodmínečný odpuštění, schopný prolomit uzavřený kruh násilí.

Odpouštění je jediným způsobem, jak učinit přítrž nepokojům a otevřít lidstvu budoucnost, která by nevedla k sebezničení.

„Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmdesátsedmkrát.“

Odpouštět. Vždy odpouštět. Odpustit neznamená zapomenout, jako kdybychom se nechtěli podívat skutečnosti do očí. Odpouštění není slabost, kdy za strachu před někým silnějším nebereme v úvahu křivdu, které se dopustil. Odpouštění nespočívá v tom, že budeme o vážné situaci tvrdit, že je bezvýznamná, anebo že budeme zlo vydávat za dobro. Odpouštění není lhostejnost. Odpouštění je úkonem vůle a jasného vědomí, tedy svobody, který spočívá v tom, že přijímáme bratra nebo sestru takové, jací jsou, přestože nám ublížili. Stejně jako Bůh přijímá nás, hříšné, navzdory našim nedostatkům. Odpouštění tkví v tom, že neodpovídáme na urážku urážkou, ale usilujeme o to, co říká sv. Pavel: „Nedopusť, aby tě zlo přemohlo, nýbrž přemáhej zlo dobrem.“

Odpouštění spočívá v tom, že dáváš možnost nového vztahu tomu, kdo ti ubližuje, dáváš jemu i sobě možnost začít nový život, otevřít se budoucnosti, v níž by zlo nemělo poslední slovo.

„Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmdesátsedmkrát.“

Jak tedy žít toto Slovo? Petr se ptal Ježíše: „Kolikrát mám odpustit svému bratru?“ Ježíš měl tedy ve své odpovědi na zřeteli především vztahy mezi křesťany, mezi členy téhož společenství. V první řadě se máme takto chovat k bratrům a sestrám ve víře – v rodině, v práci, ve škole nebo ve společenství, do něhož patříme. Víme, jak často se člověku chce odplatit urážku podobným skutkem nebo slovem. Dobře víme, že mezi lidmi, kteří spolu žijí, jsou provinění proti lásce častá; ať už kvůli rozdílné povaze, z nervozity nebo z jiných důvodů. Právě proto je třeba si připomínat, že jediné stále obnovovaná ochota odpouštět může zachovat pokoj a jednotu mezi bratry.

Vždy budeme mít sklon myslet na chyby druhých, připomínat si jejich minulost a budeme chtít, aby byli jiní, než jací jsou... Je třeba si navyknout dívat se na ně novými očima, vidět je nově a vždy je přijímat bez váhání a výhrad i tehdy, když svých chyb nelitují.

Někdo by mohl namítnout, že je to těžké. Pochopitelně. Ale právě to je na křesťanství krásné. Následujeme přece Krista, který na kříži prosil Otce za odpuštění pro ty, kdo mu způsobili smrt, a který vstal z mrtvých. Odvahu! Pusťme se do toho a tento život nám přinese pokoj, jaký jsme nikdy nezakusili, a velikou radost, jakou jsme nikdy nepoznali.

Chiara Lubichová

Romská pouť do Poličné

Pouť začala průvodem od parku Akácie, kde se sešly romské rodiny z Valašského Meziříčí a posléze se k nám přidali i „Romáci“ ze Vsetína.

Po příchodu na Kotlinu začala bohoslužba. Sešli se zde zástupci katolické a apoštolské církve a společně četli Boží slovo, promlouvali k lidem a všichni společně i s dětmi zpívali písně k Boží oslavě. Dohromady jsme si uvědomili, jak důležitá je pro nás víra, že chceme společně prosit Boha za romský národ a následovat příklad blahoslaveného Zeferina, který byl smiřovatelem Romů a bílých a byl poctivým člověkem, kterého si lidé v jeho městě vážili. Připomínáme si jeho život každým rokem o prázdninách, protože náš klub pro romské děti nese jeho jméno – Klub Zeferino.

Po bohoslužbě proběhla biblická soutěž pro děti, kterou zajišťovali naši dobrovolníci. Děti vyhrály krásné ceny, například ilustrovanou kufříkovou Bibli, kterou mohli vzít za ucho jako kufr a odnést si ji v ruce.

Mezi tím se už pro naše hladové žaludky grilovaly párky a vařila káva. Průběžně celou akci doprovázelo hudební vystoupení volně sdružených hudebníků jak dospělých, tak dětí.

Velmi nás potěšily návštěvy místních sousedů v průběhu programu, kteří se zúčastnili bohoslužby nebo si přišli poslechnout podmanivou romskou hudbu či jen tak s námi posedět na kousek řeči.

Celou akci provázelo navzdory všem předpovědím krásné počasí a všichni jsme odcházeli spokojení. Zažili jsme krásný den v jednotě a vzájemném porozumění.

Kateřina Pechová

ZŠ Salvátor

Tak nám začal další školní rok. Ve farním kostele jsme přivítali prvňáčky trochu neobvykle, protože chyběl pan ředitel, který právě ten den skládal státní závěrečné zkoušky a mohu již napsat, že úspěšně. Paní zástupkyně se však vítání prvňáčků ujala naprosto profesionálně a společně s paní učitelkou Bezděkovou vše zvládly na jedničku. Prázdniny utekly jako voda, což je možná trochu zavádějící přirovnání, když si uvědomíme ty hrůzy povodní. Stejně si ale myslím, že se většina dětí do školy těšila (i když se to možná stydí říci nahlas, aby si o nich ti druzí nemysleli, že jsou divní). Do některých tříd přibyli noví žáci a do třetího ročníku dokonce vodící pes Woody, černý labrador, nejlepší kamarád a pomocník malé Janičky. Takže naši milí žáci. Ať ten nový školní rok zvládnete s přehledem, ve zdraví, bez nervování sebe i rodičů a s vírou v srdci. Za všechny učitele

Lenka Adámková

Když se prvňáčci modlí

Don Bosco (1815 – 1888), svatý apoštol mládeže v Turíně – při jehož smrti bylo až 6000 jeho chovanců rozhodnuto pro kněžství – je známý tím, že při zvláště důležitých úmyslech, při velkých starostech anebo v „beznadějných případech“ vždy vědomě nechal se modlit „své chlapce“. Charismatický vychovatel tak mnohokrát pocítil zvláštní moc dětského orodování. Právě s takovou pomocí modlicích se dětí začala i známá irská klariska sr. Briega McKenna svůj celosvětový apoštolát mezi biskupy a kněžími, kterým – prostřednictvím modlitby a duchovní rady, jako i svým charismem uzdravování – už 36 let duchovně i tělesně zprostředkovává pomoc.

V roce 1974 pracovala sr. Briega jako učitelka na ZŠ na Floridě, když v čase adorace v kapli kláštera klarisek získala úplně nové chápání kněžství: „Ježíš mi tehdy dovolil nahlédnout do budoucnosti: Lidé se obrátí proti kněžství a budou ho brát jako zaměstnání. Bůh mi odhalil i to, že ... rodiny už víc nebudou vidět kněžství jako dar, který by si mohli přát pro své syny. A zakořenění v pohanském a materialistickém prostředí ... mladí muži, kteří v sobě budou nosit semeno kněžského povolání, nebudou schopni zaslechnout volání a na něj odpovědět. Bůh mi ukázal, že mezi kněžími nastane velká krize, protože kněží ztratí víru v Ježíše. Zároveň jsem v sobě cítila Boží prosbu: Běž a pros kněze, aby ve mě věřili. Ano, měla jsem jít do světa a biskupům a kněžím připomínat jeho slova: „Nevyvolil jsem si kněze proto, aby byli svatější a lepší než ostatní. (...)“

Díky mé milosti, lásce a milosrdenství s lidstvem je používán k tomu, aby mě zpřítomňovali.“

Když jsem vstala, abych po téměř 4 hodinách opustila kapli, můj postoj se změnil ... a vzhledem k lidské ohraničenosti kněží jsem si o hodně víc uvědomila potřebu modlit se za

*Na počátku každé tvé cesty
může být znamení Kristova kříže.*

ně, aby se skutečně stali muži víry. Rozhodla jsem se začít u mých prvňáčků, prostřednictvím kterých jsem se nakonec stala svědkem velkolepého uzdravení jistého kněze.

Každý den jsem se modlila s malými žáky a vyprávěla jim o kněžství. Tehdy jsem na jednom modlitebním setkání poznala kněze, který se nacházel uprostřed těžké krize a pomýšlel na to, že se vzdá svého kněžství. Slíbila jsem mu, že poprosím mé prvňáky, aby se za něj modlili. Děti okamžitě souhlasily a dokonce se rozhodly, že knězi napíší. Protože jsem jim neřekla o jeho krizi povolání, jen jsem je vyzvala, aby se modlili za jeho uzdravení, mysleli si, že je nemocný a nebo, že měl nehodu. Jejich listy a kresby ho tedy znázorňovaly v posteli, s nohou v sádře a obvazy okolo hlavy.

Za několik měsíců přišel kněz do třídy. Měl sebou dopisy dětí a obrovský sáček bonbonů, což se dětem – samozřejmě - líbilo. Vyprávěl jim, že prožil těžký čas a že přestal rozmlouvat s Ježíšem. Ale díky jejich modlitbám zůstane nadále knězem a s Ježíšem je opět ve velmi úzkém přátelství.

Později mi vypravoval, že ho zvláště hluboce dojal dopis pětiletého děvčátka, které mu napsalo: „Vím, že nemůžeš nyní dělat to, co by Ježíš právě nyní od tebe chtěl, neboť jsi nemocný. Ale my jsme Ježíše prosili, aby ti pomohl. Pro Ježíše jsi něčím zcela výjimečným. Víme, že tě Ježíš uzdraví. Potřebujeme tě a máme tě rádi. Doufáme, že nás navštívíš, když se budeš mít lépe.“ Jak mi řekl po přečtení těchto řádků, si pomyslel: Toto malé dítě chápe co znamená tvé kněžství.

Tehdy se začal modlit a jeho život se změnil. Pro mé prvníčky to byla velká radost a pro mne potvrzení toho, co mi řekl Ježíš v kapli, že kněží se obnoví tehdy, když získám lidi, kteří se budou za ně modlit a přimlouvat.

z knihy Vítězstvo Srdca, Václav Chládek

„Město je náš domov, chceme žít a pracovat s vámi“

Vážení farníci, bratři a sestry, dovoluji mi, abych Vás prostřednictvím Života farnosti oslovila jako lídr kandidátky KDU-ČSL pro podzimní komunální volby do zastupitelstva Města Valašského Meziříčí, které se uskuteční ve dnech 15. a 16. října 2010.

Jmenuji se Zdislava Odstrčilová, je mi 43 let, mám čtyři děti,

bydlím v místní části Podlesí a jsem ředitelkou Charity Valašské Meziříčí. Pocházím z jižní Moravy, z rodiny politických vězňů. Jsem místopředsedkyní městské organizace KDU-ČSL Valašské Meziříčí, ale hlavně jsem jedna z Vás, která o sobě často pochybuje a která ví, že má své chyby a nedostatky. Vědoma si toho i přesto se ucházím o Vaše hlasy, ráda bych Vás zastupovala ve vedení našeho města a jsem připravena pracovat i na uvolněném místě ve vedení radnice.

Křesťan by se měl voleb vždy zúčastnit a přijmout tak odpovědnost za to, co se děje. Víím, že mnozí z Vás jsou rozčarováni z celostátní politiky, třeba i z politiky KDU-ČSL na celostátní úrovni. Věřte, že práce zastupitelstva a vedení radnice je o každodenní správě města, nikoliv o té „velké politice“. A právě tady se vyžaduje služba veřejnosti, kterou si každý občan (volič) může sám zkontrolovat. Lehce zjistíte, jak to ve městě vypadá, jak prosperuje, co se v něm děje a co v něm naopak chybí. Proto doufám, že přijmete svoji odpovědnost a voleb se zúčastníte.

Výhodou komunálních voleb je, že můžete hlasovat napříč stranami pro 25 kandidátů. Můžete si tak sestavit své vlastní zastupitelstvo. Náš tým je však natolik kompaktní, že věřím, že dáte hlas KDU-ČSL jako celku. Kandidátka je složena z mužů i žen, z různých částí našeho města a různých profesí, různého věku. Jsme křesťané, popřípadě lidé, kteří vyznávají křesťanské hodnoty. Myslím, že většinu z nás i znáte. Ať ze sousedství, ze zaměstnání, ze společenství nebo jinak z farnosti, případně z charitního díla nebo jiných oblastí, kde se naši kandidáti pohybují a kde s Vámi žijí a pracují.

Nejsme žádná církevní strana, jak nás někteří lidé líčí. Máme však za to, že pro město bude přínosem, budou-li se prosazovat křesťanské hodnoty i při jeho správě. Mnozí z kandidátů již nyní v tomto duchu působí ve výborech zastupitelstva a komisích rady, bez nároku na odměnu,

pro Město a všechny jeho občany. Někteří, jako Bohdan Mikušek, Tomášek Jelínek a Josef Vrátník, i v zastupitelstvu Města Valašské Meziříčí.

Programy všech stran či dalších uskupení budou hodně podobné. Každý subjekt, který do zastupitelstva kandiduje, chce, aby se město rozvíjelo a vzkvétalo. Hlavními problémy města jsou situace v dopravě, jak uvnitř města, tak v dopravní dostupnosti, v kvalitě ovzduší ve městě (zdaleka už nejde jen o „Dezu“, zajímavé je například působení lokálních topidel v rodinných domcích), v parkování ve městě, v rozvoji místních částí, v kvalitě služeb městského úřadu, udržování čistoty města apod. Navrhujeme konkrétní opatření, která řeší zmíněné problematiku situace. Především však chceme, aby město bylo dobrý hospodář. Neznamena to, že by město mělo financovat jen aktivity, které mu přinášejí finanční prospěch, chcete-li zisk. Ten nemůže být alfou a omegou působení města. Jako velmi důležitou vidíme podporu občanské společnosti. Ať jde o sport, sociální oblast, práci s dětmi a mládeží, se seniory, komunitní život města, kulturní aktivity nebo jiné oblasti života společnosti. Tyto aktivity by měly být ze strany města významně podporovány. Jde více o podporu vzájemné komunikace, o podporu dobrovolnictví a ochoty lidí angažovat se, vytvoření prostoru pro tyto aktivity než o peníze. A i když o ně také jde, nemusí jít o závratné částky. Chceme také co nejvíce zprůhlednit fungování správy našeho města, budeme otevřeně komunikovat s občany.

Představila jsem Vám ve stručnosti, co chceme. Co ale nechceme a co dělat nebudeme? Nepovedeme negativní kampaň. Chceme, aby volby byly o programu, vizích a věcných tématech a ne o urážkách. Určitě se od nás nedočkáte napadání konkurentů v místních periodících. Ne, že bychom se báli pojmenovat věci pravými jmény, ale takový styl kampaně nám je cizí. Oponovat lidem s jinými názory lze bez napadání, urážek a nenávisti.

Na závěr Vám alespoň jednou otázkou představím další čtyři kandidáty, na druhém až pátém místě. Celou kandidátku naleznete v příštím čísle Života farností.

Otázka pro Ladislava Denka, Bohdana Mikuška, Tomáše Jelínka a Miloše Skýpalu je stejná:

„Co Tě vede k tomu, abys kandidoval?“

Ladislav Denk (45 let, spolumajitel firmy VÁHALA a spol. s r.o., Obora, VM)

Je to již bezmála 45 let, co jsem se ve Valašském Meziříčí narodil. Místní část Obora je místo, kde bydlím, odkud vnímám potřeby města, občanů, sousedů.

Nejsem spokojen s politikou KDU-ČSL na celostátní úrovni a vývoj událostí v posledních měsících mne burcuje k tomu, ne jen kritizovat, ale vyslat signál kolem sebe, že na místní úrovni přemýšlíme jinak.

Pracovitost, poctivost, slušnost - to jsou vlastnosti, které by nás měly charakterizovat.

Jsem spolumajitelem firmy VÁHALA a spol. s r.o. a denně musím vydávat mnoho menších nebo i větších, důležitých-

ších rozhodnutí a jsem zvyklý nést za tato rozhodnutí zodpovědnost. Nejvíce mohu být našemu městu prospěšný v oblastech financí, dopravy a investic.

Vážené sestry a bratři, křesťané, přátelé - využijte příležitosti a možnosti zvolit si své zástupce, kteří se budou spolupodílet na vedení města.

Bohdan Milušek (47 let, projektový manažer, Hrachovec, VM)

V nadcházejícím volebním období chci nabídnout své zkušenosti z práce na radnici i v zastupitelstvu všem našim zvoleným zastupitelům (a věřím, že i radním). Pro každé rozhodování platí, že správnému rozhodování předchází kvalitní informace a odpovídající příprava. Jen tehdy můžeme očekávat také dobré výsledky. Během svého působení v orgánech města jsem měl na starosti především finance a investice, věnoval jsem se však i takovým oblastem, jako je například rozvoj komunitního života v rámci projektu Zdravé město. To vše může prospět při rozhodování o dalším směřování našeho města, v němž – jak doufám – nás bude Zdislava jako lídr zastupovat i v uvolněné funkci na radnici.

Tomáš Jelínek (50 let, ředitel nábytkářské firmy, bydlím na Palackého, VM).

Je to především chuť něco pro život města udělat, nejenom vše planě kritizovat. V tomto městě žiji a budu žít, vyrůstají

tady moje děti, žijí a pracují tady moji přátelé, sestry a bratři. Ctím křesťanské hodnoty, chtěl bych tyto hodnoty vidět i v životě města a prosazovat při jeho řízení a rozhodování. Měl jsem možnost v uplynulém období sledovat zblízka práci zastupitelstva města a jednotlivých politických stran. Stanoviska a postoje KDU-ČSL jsou jasná, bez zpětných kliček, bez možnosti dvojího výkladu, bez osobního prospěchu. Z těchto důvodů jsem se rozhodl pro kandidaturu na kandidátce KDU-ČSL.

Miloš Skýpala (40 let, ředitel firmy, ul.Podhoří, VM)

Ten důvod je prostý. Stejně jako mnozí z vás nejsem spokojen s některými věcmi kolem sebe – politiku nevyjímaje (myslím tou na celostátní úrovni). V našem městě se za poslední dobu podařilo spoustu dobrých věcí, které jsou zásluhou nejen současného, ale i minulých vedení radnice. Pokud k tomu budu mít příležitost, pokusím se k věcem kolem nás - tedy v našem městě, přiložit ruku k dílu. Myslím, že komunální politika je více o nezištné práci pro své okolí, pro své město a v samotném důsledku i pro svou rodinu – a to je moje motivace, to mně láká.

Bratři a sestry, přijďte k volbám a volte nás. My s pokorou a nadějí ve Vaše rozhodnutí chceme žít a pracovat s Vámi.

Zdislava Odstrčilová

Ozvěny z Festivalu mladých – Medjugorje 2010

V Medjugorje jsem byl poprvé letos s taťkou. Bylo tam moc krásně. Moc se mi líbilo také hned při první zastávce v chorvatských Lurdech, kde se slavila mše svatá. Bylo to pěkné poslouchat Boží slovo uprostřed hor. Než jsme přijeli, myslel jsem si, že to bude náročné, podle toho co mi říkal bratr, který tam byl o dva roky dříve než já. Po příjezdu mě mile překvapila nově zajištěná teplá voda.

Na programu mě nejvíce zaujala matka Elvíra, zakladatelka komunity Cenacolo. Na to, že jí bylo neuvěřitelných 72

let, doslova přebíhala po podiu a promlouvala k mladým lidem s překvapivou energií. Oslovilo mě, když říkala abychom se stále usmívali a že je úsměv důležitý. Program byl celkově zajímavý. Do Medjugorje bych se chtěl v nejbližší době zase podívat. Zvláště s tou dobrou partou.

Tomáš

Začneme tedy...

pokračování ze strany 1

Malé ohlédnutí

Mnohé z našich dětí a mladých mohli říct, že se jim prázdniny opravdu vydařily. A to nejen díky možnostem a nápaditosti rodičů, ale také díky těm, kteří v naší farnosti dělají něco obětavě a nezištně pro druhé. Vít Žilinský se svou ženou Helenou (Fido a Fidorka) umožnili asi třiceti chlapcům dvoutýdenní pobyt na skautském táboře na Korcháni v Rakové (Kysuce – Slovensko). Děvčatům – skautkám se o totéž postarali Iva Malušková a Jiří Mohelník v Horné Súči nedaleko Trenčína. Samozřejmě tady byli ještě další, kteří pomáhali tábor stavět, bourat a také nabídli svá auta pro dopravu lidí a materiálu. Díky všem!

Velmi vděčný jsem také Jindrovi Vránovi za to, že už asi po osmé zorganizoval pouť mladých na Festival mladých v Medžugorii. Tentokrát se připojili i mladí z Kelče i z jiných farností. S velkou radostí jsem naslouchal svědectví těchto chlapců a děvčat.

o. Pavel

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Petr Liška	Josef Modlák
Martina Volková	Markéta Klabníková
Adam Hrachovec	Alena Chudá
Zdeněk Onderka	Jakub Jiří Štábl
Kateřina Ambrožová	Štěpánka Pernická
Pavel František Trefil	Vojtěch Zavičák
Václav Petr Žitník	Matyáš Kubjác
Matouš Machač	Alena Stodůlkou
Anna Gášková	Eva Stodůlkou
Tereza Kabeláčová	David Opletal
Eliška Kuráňová	Tadeáš Olbert
Ondřej Šimon Sýkora	Nikol Tereza Štveráková
Samuel Bohušik	Matyáš Redl
Mikuláš Perutka	Lucie Redlová
Jakub Žajdlík	Adam Tivadar
Anna Šimurdová	Daniel Karel Juránek

Lešná

Ondřej Pochyla	Lucie Vahalová
Tereza Pochylová	Veronika Vahalová
Iveta Hrušková	

Svatost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Luděk Kopřiva Bynina 151	Lenka Jarošová Na Potůčkách 235
Hynek Sovák Nádražní 110	Petra Blažková Zd. Fibicha 1218
Zdeněk Bohušik Dolní Bečva 477	Martina Sekyrová Krhová 401
Vojtěch Haiker Šípková 1333	Nikola Lišková Zd. Fibicha 1200
Josef Pobořil Hrachovec 156	Veronika Foglová Hrachovec 124
Zdeněk Adamec Družstevní 218	Kamila Ráčková Krhová 394
Jan Štacha Bílovec, Jeremenkova 166	Iva Vodová Poličná
Petr Štaff Nádražní 107	Markéta Holišová Zubří – Porubky 482

Lešná

Radim Orava Valašské Meziříčí	Petra Onufráková Jasenice 51
Lukáš Vahala Obora 65	Lucie Pechová Lešná 171
Roman Pavlík Starojická Lhota 57	Zuzana Krupíková Petřkovice 50

Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Petr Jaroš *2. 8. 1961 †9. 6. 2010, Na Potůčkách 235
Jarmila Polášková *23. 5. 1932 †21. 6. 2010, J. K. Tyla 1115
Jindřich Žurovec *13. 10. 1928 †21. 6. 2010, Mořkov – Květná 504

Jan Suchý *22. 8. 1937 †20. 6. 2010, Podlesí 157
Božena Lukášová *5. 4. 1942 †28. 6. 2010, Juřinka 68
Milada Nohavicová *24. 5. 1936 †29. 6. 2010, Pod Oborou 75
Pavel Grygar *18. 6. 1936 †8. 7. 2010, Hrachovec 159
Václav Beinstein *4. 8. 1934 †9. 7. 2010, Na Vyhliďce 925
Ludmila Šumšalová *15. 4. 1937 †13. 7. 2010, Podlesí 349
Ludmila Třetinová *23. 2. 1931 †14. 7. 2010, Podlesí 249
František Stolař *8. 9. 1934 †21. 7. 2010, U Apolla 691
Božena Zetková *3. 11. 1921 †22. 7. 2010, Jarcová 131
Hermína Krutílková *5. 11. 1929 †25. 7. 2010, Tolstého 1138
František Valla *28. 1. 1947 †24. 7. 2010, Krhová 428
Anastázie Indráková *16. 1. 1928 †30. 7. 2010, Poličná 145
Alois Pavlín *12. 3. 1918 †5. 8. 2010, Havlíčkova 860
Ludmila Stenglová *23. 3. 1932 †18. 8. 2010, Juřinka 13
Ladislav Horák *21. 1. 1947 †20. 8. 2010, Podlesí 143
Josefa Podešvová *28. 5. 1925 †21. 8. 2010, Poličná 167
Pavel Dorčák *21. 9. 1948 †22. 8. 2010, Krásenská 42
Marie Fišnarová *10. 10. 1922 †22. 8. 2010, Stráž n. B. 178

Mariánské informace

- Ve dnech 24. – 28. září 2010 se uskuteční v ČM Fatimě Koclířov 1. Evropský kongres Světového apoštolátu Fatimy za účasti delegátů evropských zemí tohoto mariánského hnutí. Hlavní program bude v sobotu 25. září 2010, kdy proběhnou přednášky zástupců Fatimy a Vatikánu. Mši svatou bude sloužit arcibiskup pražský, Mons. Dominik Duka za koncelebrace biskupů a kněží zúčastněných na kongresu. Zúčastnit se může kdokoliv a organizátoři zvou všechny. Mám k dispozici přihlášky na celý program od pátku 24. září do úterý 28. září 2010.

- Pouť k Matce všech národů

V sobotu 23. října 2010 se uskuteční v německém Kolíně nad Rýnem mezinárodní Modlitební den ke cti Panny Marie, Matky všech národů, v návaznosti na církevně schválené zjevení Panny Marie v 50. letech minulého století v Amsterdamu. Tento modlitební den se konal pravidelně v Amsterdamu, ale loni poprvé byl uspořádán stejně jako letos v Kolíně nad Rýnem za osobní aktivní účasti kardinála Joachima Meisnera, biskupů a kněží, mariánským hnutím Rodina Panny Marie. Z České republiky se v minulosti zúčastnili jen jednotlivci, ale žádná společná výprava. Letos je možno se zúčastnit z naší vlasti společně a tak projevit lásku a důvěru Panně Marii a připojit se k účastníkům v modlitbách za národy světa, Evropy i za náš národ. Program přednášek, svědectví, adorace, modliteb a mše svaté bude především v němčině, ale pro ostatní jazykové skupiny bude zabezpečen simultánní překlad – pro nás do slovenštiny. Autobus pojedje od nás z Valašského Meziříčí v pátek 22. října 2010 v ranních hodinách po trase, která bude zvolena podle potřeb poutníků z ČR. V Kolíně bude nocleh a v sobotu celodenní modlitební a duchovní program v LANXESS aréně v Kolíně. Po ukončení bude následovat noční přejezd do ČR.

Prosím zájemce, aby se mi co nejrychleji přihlásili.

Václav Chládek